

II. évfolyam 12. szám.

Budapest, 1883. április 15.

HUMORISZTIKUS KÉPES KÖZLÖNY.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

A SZERKESZTÉSÉRT FELELŐS
BARTALITS IMRE.

ELŐFIZETÉSI DIJ BUDAPESTEN, VAGY VIDÉKRE POSTÁN BÉRMENTVE: EGÉSZ ÉVRE 2 FORINT.

ECYES SZÁM ÁRA 10 KR.

ELŐFIZETHETNI:
BUDAPESTEN: VIII., ESZTERHÁZY-UTCZA 12. SZ. VIDÉKEN: MINDEN POSTAHIVATALNÁL.

BUDAPEST.

BARTALITS IMRE GYORSSAJTÓNYOMÁSA.
1883.

Teljes számú példányokkal még folyvást szolgálhatunk.

Előfizetési felhívás a „Füstölő“-re.

!! FIGYELJÜNK !!

Messze maradt tőlünk november, december,
Új félévbe lépünk! . . . Halld! Lásd! Csodáld, ember!
Ékes látományok jönnek díszes renddel.
Kezdi mindjárt Simsi az ezer perccenttel,
S amig bankár léssen, addig mindig gseftel;
Megmutatja tisztán gentry, börziánér:
Részvénynyel, sorsjeggyel az „okos“ mindig nyer.
Itt a jó alkalom! — kárral, veszteséggel —
Im hát ne ereszd el!

Ki a kerek földet végig-, összejárja:
Sohasem akadhat olyan „igazságra“,
Mint a milyen rejlik Talmudnak tanába’; —
Ez itt taníttatik bölcsen magyarázva,
Belőle mindenki fényesen meglátja,
Hogy annak a „künf“-nek sohsem akad párja.
És nagy léssen neki a csodálkozása,
Hogy akik úgy tesznek, amint ez diktálja:
Nem kerülnek nyársra!

De ennél még sokkal nagyobb csodák esnek,
Mind csupa jordánbul „hősök“ keletkeznek,
Akik a hazáért dicsően véreznek,
Előtte futván a páholó ellenek.
Elhullanak dicsőn, vitézül elesnek,
Miután semmikép’ sem menekülhetnek.
Dakter Ágravaló a dísze ezeknek,
Ki oly hős türője súlyos ütlegeknek,
Hogy nem is nyekken meg!

Be leszen mutatva Czérna Tón’ alakja,
Nagy „nemzet“-ségével muzeumba rakva;
Az új Kóbiknak új „nemzeti“ Volksblattja;
A nagyképüsködést kitünően adva;
Csacsády majd maga magát mutogatja,
Túl fog tenni kilencz jordánon egymaga;
„Revelver“-rel mókáz „Adjonlútság“ Bakja,
S azt olyan ügyesen, könnyen puffogatja:
Ót is megriasztja!

Eszlári sakterok tesznek nagy próbákat,
Mivel most többekkel összefogóznak.
Éles sakterkessel versenyre kiszállnak,
S léssen nagy kelete füszeres laskának.
Csinálnak is ám bajt Útvösnek, Fontáknak,
„Aj-váj-óbégatás“-t halbkreuzer sornálnak,
Nagy költekezést „küzpanti irodának“,
Mig befejezése lesz a tusolásnak,
S békéje Judának.

Bebizonyíttatik mindenféleképen,
Hogy az árendás ór az ő helységében
Vitriolt és fukszint nem árul már régen,
Pedig azt állítják, hogy ez lehetetlen.
Hajh! még sok csodát látsz ezenkívül itten,
Csak igyekvő légy az előfizetésben; —
Egy floréért megszakadsz a nagy nevetésben,
A félévben kedved teljes lesz egészen:
„Füstölő“-d ha léssen!!

A „Füstölő“-re az új félév alkalmából új előfizetést nyitunk. A „Füstölő“ antiszemitikó-szatirikus és humorisztikus képes közlöny megjelenik havonként **kétszer**: 1-én és 15-én, gazdag, változatos tartalommal, díszes kiállításban, másfél ívnyi terjedelemben, színes borítékban.

Előfizetési ára: május—október félévre 1 frt, egész évre, mely esetben az eddig megjelent számok is megküldetnek: **2 frt**. E szerint a „Füstölő“ a **legolcsóbb magyar élczlap**.

Az I. és II. évfolyam egyszerre megrendelve csak 2 frt 50 kr.

Előfizetések (legzélszerűbben posta-utalvánnyal) a „Füstölő“ kiadó-tulajdonosához, Bartalits Imréhez (Budapest, VIII., Eszterházy-utca 12. sz.) küldendők.

A „Füstölő“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

FÜSTÖLŐ.

ANTISEMITIKO-SATYRIKUS ÉS HUMORISTIKUS KÖZLÖNY.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN.

A SZERKESZTÉSÉRT FELELŐS **BARTALITS IMRE** KIADÓ-TULAJDONOS.

ELŐFIZETÉSI ÁR
postal bérmentes szétküldéssel:
Egész évre 2 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL,
hová a lap szellemi részét illető közlemények,
előfizetési pénzek és hirdetések küldendők:
BUDAPEST, VIII., ESZTERHÁZY-UTCZA 12. SZ.

HIRDETÉSEK:
Egész oldal 20 frt.
Fél oldal 10 frt.
Negyed oldal 5 frt.
Kéziratok nem adóznak vissza.

☛ Az új félév alkalmából figyelmeztetjük azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetésük jelen számmal lejárt, előfizetésük megújítására, hogy a lap pontos szétkülönbésben fennakadás ne történjék. ☛

A VÉGTÁRGYALÁS ELŐTT.

Elhagytunk mögöttünk
Egy jó hosszú évet.
Az eszlári bűnügy
Csak mégsem ér véget.
Hejh, pedig az Ütvös
Többekkel rég várja:
Mikor jön el annak
Csöndes kimulása?

Mert az eszlári ügy
Oly szint vet magára,
Mintha kialudnék —
Többiek módjára;
Oly szint vet áthatlan,
Sűrű fátyolára . . .
. . . Lehúll a fátyol majd, —
Igazság szavára!

Ütvös, Fonták s többek,
Sakterek védői:
A zsidó pénzeknek
Hú elzsebelői:
Elkészülhettek mind
A nagy hosszú orra,
Mert egy nagy napon ezt
Megkapjátok sorra.

Használni mit sem fog
A zsidónak pénze, —
Hajh, az igazságot
Nem vihetni félre.
Álútakon szerzett
Pénzek nagy kamatja
Az igazság szavát
El nem némithatja.

Elhagytunk mögöttünk
Már egy hosszú évet.
Az eszlári rejtély
Csak ér egyszer véget.
De nem úgy lesz, ahogy
Ütvös úr óhajtja . . .
. . . Nem lesz meg annak:
Csöndes kimulása
Többiek módjára.

Egy volt deákpárti képviselő levele

Deák Ferenczhez a másvilágra.

TARTALOM: A veszett bika és tojás-táncz. — Tessék okos embernek lenni. — Avanzsma, deresről a képviselői padokra. — Hogyan lesz a sakterből követ? — Analogia a paczalphuzolás és honatyaság között. — Bebizonyítása azon elméletnek, hogy nem csak a sakkjátékban, hanem a természetben is van (lő) ugrás. — Ha megfizetted ne simogasd. — A kik a póczegőlitisztítást is finom munkának tartják. — Hogyan változtatták át a mauzoleumot szárazmalomná? — Tízta Lajos intenciói az új Jeruzsálemmel, vagyis miként lesznek az új (nedves) Herculanum házi urai szelőkéké? — Hát a harmadik egyetlen kutya? — Az árvíz mint dressmeister.

Kedves Ferkóm! Te ugyan megadtad neki mikor a zsidókat emanczipáltad. Akár csak egy veszett bikát eresztettél volna el a lánczról, hogy az szabadon garázdálkodjék minden ember vetésében. Nekem gyűlt meg velük legjobban a bajom. Tudod te pajtás mily képmutató ember vagyok s hogy magát az Istent is lereplikázom az égből, de a zsidókkal szemben tehetetlen lévén, valóságos tojás-táncz az én szereplésem. Azzal a vizes száju ellenzéssel csak elbánok, hanem bezzeg a Szem maradékaival alig tudom a sulyegyent megtartani, mert országunk érdekei ugy össze vannak forrva a zsidókkal mint a a siami ikrek. Ha amputálom az egyiket, meghal a másik, ha a másikkal megteszem ezt, akkor belegebbed az egyik. Tessék most okos embernek lenni!

Igen jól emlékezhetsz a 48 előtti viszonyokra s így elképzeld, hogyan esik nekem az, mikor látom, hogy annak az Iczignek a fia, kit én egykor deresre huzattam, — ma szemközt ül velem a képviselőházban, s úgy beszél hozzám, mint a kanász a süldőhöz. A ki kvodlibet akar látni, az csak jöjjön ide. Itt ül egy mustabirka főfajú képviselő, kinek apja rongyot szedett, — ott egy másik, ki még maga is zsákot vitt a hátán fiatal korában, ugy handlérozott. Amott ismét egy harmadik, ki bocher, sakter és templomi kopogató volt; de isten felvitte dolgát és pedig hogyan? Hát először is a repezék állásáról irt tudósításokat a „Pester Lloyd“-nak, azután a bécsi lapokat látta el hamis tudósításokkal a magyarországi viszonyokról. Utóbb feljött ide Pestre és beállt revolverzsurnalisztának s arczképét mások rettentő példájára kiadván, nagy embert csinált magából s megválasztatta magát képviselőnek . . .

Hát az nem-e szép ugrása a természetnek? (mert nem igaz ám, hogy a természetben épen ne volna ugy (lő) ugrás, mint a sakkjátékban,) mert az a tripla képű szent atya, ki az én gyerek koromban a vágóhídon paczalt puczolt és később gyufát árult, most honatyai minőségben szunyogol a hátam mögött és öntelten simogatja és morzsolgatja annak a keresztjét, kit déd-ősei megfizettetek. — Hej! be sokat tudnék az orruk alá dörgölni, ha mernek, — de magam is hozzájuk vagyok lánczolva, mint Prometheusz Kaukasz bérceihez. — Milyen rosszul esik az nekem például, hogy zsidó árendásaimat, kik birtokaimon mint haszonbérlok megbuknak, mind magam alá kell szednem, sőt még a miniszteriumokat is ellátom velük. Gyűlöölöm, utalom őket szivemből, lelkemből — de mit csináljak? mikor az ég alatt, a földszínen, fűben, fában judophil szellemet kell szimatolnom s különben is jó fejős tehének azok némelykor. A

mire más tiszta gyomru ember nem vállalkozik, őket mindig készen találod. Bizonny csunya dolog a póczegődör tisztítás is, de szükséges.

Hallom Franczi, hogy te is elvesztetted a másvilágon népszerűségedet, sohse törődjél vele. Hát iszen édes Franczim, itt a földön is sok neked az ellenséged, s ugy hiszik, hogy a „Deák-szobát“ kávé mérésnek adják ki, mauzoleumodat meg szárazmalomná alakítják. Rájuk se hederíts! Előtte a képe, hogy fognak minket is piszkolni holtam után azért, mert Szegeden egy új zsidó Jeruzsálemet alapítottunk, s míg előbb ott egy zsidó sem lakott, ezentul kétharmada izraelitákból fog állani a lakoságnak, de ennek detto meg volt a maga indoka. Ha már világvárost csináltunk a szegény kiöntött ürgek számára, akkor kereskedelem is kell nekik, pedig valljuk meg, a jó szegediek az egy paprikán és szappanon kívül sem birnak produkálni.

Nem tudom, ha legalább így incognitóban voltál-e már ebben a nedves új Herculanumban, melyet hamvaiból kiemeltünk, — de ha voltál, láthatad: hogy mind paloták emelkednek az utcákon, s kik lakják azokat? egyik aljában egy nyomorult kovács üti a vasat; — a másikban valami szegény asszony egy kosár meszet árul a boltban — a harmadikban meg holmi sorvadásnak indult foltozó szabó öltöget — és ez mind háztulajdonos, kinek árendások kellene. S kérdem: ki bir legtöbb házbért fizetni — ha nem a zsidó? ki bármely tisztességtelen s tiltott uton szerzi is meg a rá valót, de előteremti — s mind a tulajdonos ugy sem bírja a nyakára épített palota árát soha sem kifizetni — a zsidó előbb több átveszi tőle. Hát majd ha készen lesz Szegedvármegye! milyen jó hasznukat veszszik a zsidóknak, kik nélkül rabot élelmezni, kavicsot szállítani absolute nem is lehetne . . .

És a harmadik egyetlen kutya? No iszen — honnét kerül ki a sok orvostan- és joghallgató, meg a tanár, mint a zsidó köréből?

Tízta Lajosnak tagadhatlanul nagy érdemei vannak, főképp pedig azért, mert királyi biztosi fizetését az árvizkárosultaknak adja de imádják is ám a szegediek őt, mert ebből a nyakas városból olyan jó pecsovics gyarmatot csinált, hogy lakosai még a zsebkendő is kiapportirozzák az ágy alól.

Ölcső levelezés.

Schnass Eliás sokat utazott, de azért családjával mindig összeköttetésben állott; hogy pedig levelezése semmibe se kerüljön, az onnét hazulról névre bérmentlenül küldött leveleket soha sem fogadta el, hanem egyszerűen visszaküldötte. Midőn egy ízben egy bizalmas barátja ez iránt megkérdezte, a következő felvilágosítást adta neki.

— Én nőmmel, ugymond, abban állapodtam meg, hogy hetenkint egy nevemre czimezett üres levelet adjon fel, melyről megtudom életben létüket s így a levelet feleslegesnek tartom kiváltani.

Bálint gazda töprengései a zsidókérdésről.

Pedig úgy lesz az. Amint a csángók betelepítettek, azonképen fognak a jordánok kitelepíteni.

* * *

Ezt sem érti meg mindenki. A „Nemzeti Csúfság“ azt írja: „Csángó testvéreink! Milyen hű követője a „zsidó káté“-nak, ahol erre vonatkozólag az van megírva: Mindig testvéred legyen neked addig a goj, amíg valami nyúzni valót remélsz neked róla.

* * *

De a „Zsidó káté“ egy más pontját is pontosan megtartja a „Nemzeti Csúfság“. Azt írja ugyanis egy nagy képviselő vezércikkben: Valóban szíve elszorul azoknak, kik látják a bukovinai magyarokat, hogy küzdenek a mindennapi kenyérért... hogy kereskednek munkájokkal az ottani zsidó közvetítő üzerek... Erre vonatkozólag ugyanis azt mondja a „zsidó káté“: A gseft érdekében mindig gyalázhatod a te nemzetségedből valót a goj előtt, mert konkurrencziát csinálhat neked mindig.

* * *

Azt mondja pöffeszkedve az „Agyonlútság“, hogy a zsidók mily lelkesen adakoznak a csángók javára. Csak egyet említ fel a sok közül, Backot, aki száz zsák lisztet adományozott a csángóknak. Arról azonban hallgat az „Agyonlútság“, hogy a száz zsák liszt egytől egyig dohos.

ZSIDÓ KÁTÉ.

Mi végre vagyunk a földön?

Hogy az istent megtagadjuk, magunkat szeressük, másokat megcsaljunk, s ekként üdvözöljünk.

Mit tesz hinni?

Hinni tesz, igaznak tartani mindazt, a mi két jó giransal írásba foglalva, vagy első helyre betáblázva van.

Mi a szent írás?

A hazugságok és humbugok azon gyűjteménye, melyet világbolondító rabbik és vuklis bocherek a végett gyűjtöttek egybe, hogy mi ennek utmutatása szerint a keresztényeket falnak vigyük.

Miképp szól a felebaráti szeretet parancsolata?

Szeresd önmagadat, felebarátodat pedig csak addig, míg rajta egy jó ing, vagy lehuzni való bőr van.

Ki felebarátunk?

Deák Ferencz (ha élne), Jókai, Somssich Pál et consortes s minden olyan goj, a ki leányainkat elveszi.

Miért kell ellenségeinket is szeretnünk?

Azért, mert ha ilyenek nem volnának, egymástól kellene psóreszoznunk.

Mik az irgalmasság testi cselekedetei?

Következők: az éhezők előtt az ételt elvenni, — a szomjuzók borát meginni, vagy legalább jól megvizezni; a meziteleket ruházatuktól meg nem fosztani (mert ilyen ugy sincs), az utazóknak drága pénzért szállást adni; betegeket látogatni s ha meghalnak örökösüket a már egyszer kifizetett, de vissza nem adott adóslevelek alapján beperelni s a halottakat — á la funebre antrepris bádögéből készült érczkoporsókban jó drágán eltemetni.

Melyek az irgalmasság lelki cselekedetei?

Bűnösöket elrejtani; tudatlanokat megtévesztani; a szomorúakat kétségbeejteni; a bántalmakat megboszolni; az ellenünk vétőknek még utódaikat is fosztani; az élőkért — hogy azok mielőbb meghaljanak — imádkozni.

Mikor igazi az önszeretet?

Akkor, ha saját hasznunkat még mások kárával is keressük.

Mi által vétünk Isten szeretete ellen?

Azáltal, ha a keresztények iránt irgalmaskodás és jó lelkűek vagyunk.

Mi a fogadás?

Istennek vagy embernek szabad akaratból tett ígéret, — melyet, ha javunkra van megtartunk, ha pedig nem, akkor megszegünk.

Mi az ünnep?

Az ünnep — melyen fonott kalácsot és ludmáját eszünk — adósságot nem fizetünk, de ha pénzt hoznak azt azért elveszszük.

Szabad-e ölni?

Erre az eszlári sakter legjobb feleletet adhatna.

Ki követ el csalást?

Ki felebarátjának hamisítatlan portékát ad, és igaz mértékkel.

Mit kell tennünk a talált jószággal?

Ha mit sem ér, a rendőrségre viszzük, de ha legalább 50 kr. értéket képvisel, akkor megtartjuk.

—XOX—

ZSIDÓ NÉPDALOK.

I.

Árverésre perg Áronnak a dobja,
Búsan zokog a falúnak árvája.
Tudok én egy annál búsabb éneket:
„A jordánnak megtiltani nem lehet“.

II.

A jordánnak megtiltani nem lehet,
Hogy ne csaljon, hogyha űzi a gseftet.
Zsidó gseftel száz perccenttel szüntelen,
Gsefteléskor a gojt nyúzni kénytelen.

Kéngöz.

JAVITHATLAN.

Búcsúra ment a Mózsai, még pedig gyalog. Egy nagy erdön — melyet elkerülnie nem lehetett — betyárok támadták meg.

— Nodshághus rabló oraim, minden vhygunom 300 frt. — No jó, zsidó, add ide s ha csakugyan nincs több nálad, békén mehatsz; de ha többet találunk, meghalsz!

Mózsai előveszi erszényét s reszkető kézzel olvas le 294 frtot.

— Hát mi ez? — kiált föl az egyik betyár, — ebből még 6 frt hiányzik.

— Gatt, wie haiszt? Hija, készpénz fűzetés mhellett mindenütt khapom két procent!

A zsidóiskolából.

A világtörténelemből

Tanító. Nü jerekkek, ide khüll fídjelni, mastand fagak modjorázni valamit a világhírténelemből. Herosztrates voltha az, oki megdjojtotta a Dianna dicsü templomát. — Nü hát ki todná oztat megmandani nekhum, hodj miért djojtotta fhöl? Te se todsz Simsi?

Simsi jerek. Nem todom, profheszor ór.

Tanító. Na te szomár! hát azért djojtotta fhöl, mert már előre asszekoráltatta valt.

A bibliából

Tanító. Hát oztat ki todna megmandani, hodj mikur Dávid meg Saul edj barlangba voltak magokat, miért vágta el Dávid a Saul kúntésének szélét? — Hát edj se thodja? — Nü te sok szomár! hát azért mert Dávid ronggygal kheresküdte és szüksége valt rá.

Robbanó brittanikák.

Zsidó hála.

Beleesett a zsidó a vízbe. Meglátja ezt a parton dolgozó munkások egyike, s a már-már fuldokló zsidó után ugrik, s szerencsésen ki is evez vele a partra. A zsidó hálaképen ad neki egy — hatost. Mig a többiek zugolódtak, addig a mentő nyugodtan felelé:

— Hagyjátok barátim, hisz ő tudja legjobban, hogy mennyit ér.

A ki másnak vermet ás.

Goldberger: Nüs, megkhértél nekem a Galiczenstein Betti khezét, a khit te nekem rekommandiroztad?

Silbermann: Én valtam ejd Napoleon, a ki sinálta státuscsin, és mogamnak khértem meg.

Goldberger: A ki másnak vermet ás, maga esik bele. Te szomár, todom, hodj edj krajczár sem adja vele a phópája, kitül én ezt kitodtam?

Érdekes jubileum.

Eliás: Enyje Hermann, be kicsipted mogadat, talán terno sináltál?

Hermann: Nem biz én, Eli borátom, hanem ma eresztetek ki a thümlücből huszonötödözör, ennek a jubileomát thartok meg.

Zsidó filozófia.

Vuchermann: Már megmandtam, hodj én önnek kezzesség nélkül nem adok külesön.

Lampenschein: Khérem Herr von Vuchermann, ez az ur khezekhedik érthem.

Vuchermann: Ezt az urat nem ismerem.

Lampenschein: Khérem, — én jót állok érthe.

Olcsó meglepetés.

Falschmann: Micsadán gandalkadad mogadat Náci?

Spitzkopf: Azon, hodj holnap lesz a névnap az én feleségemnek, és nem todom, hodj mivel lepjem meg.

Falschmann: Hát te baland! mondom én neked valamit, a mi kevésbe kerüli.

Spitzkopf: Nü, hát mit leszi az?

Falschmann: Ne védj neki most az edjszer semmi, avval legjobban megleped.

Kliens: Ugy látszik tensusram, a mi perünk el fog veszni. Ugyvéd: Ne busuljon János, soha sem fog annak vége lenni.

Kóbi. Ha the goj volnál, melyik szent Jánost választanád patronusodnak?

Dalfi. Aranyszájú szent Jánost, mert erre előlegeznének a zálogházban is.

Nemes előzékenység.

Feleség: Kedves manikám, te olyan odvariatlan vadj, hojd mindég mogad mégy elő.

Férj: Jól van szeretett Weibeleben, mindjárt meg lesz örököd.

Feleség: Nézd kedves manikám, ennél a hidfőnél valami német felírás van, magyaruld meg nekem.

Férj: (olvas) „Kéretik az áthaladó közönség, hogy e hídon a netáni szerencsétlenség kikerülése céljából óvatosan haladjon át.“ Nos hát, kedves vejebikám, itt az alkalom, — menj előre.

Ismerettár.

Arany = bírói információ Themis asszony izraelita papjainál.

Akasztófa = gyümölcsfa, melynek bimbói a király-utczán fakadnak.

Antiszemitizmus = levegő tisztítás.

Alom = zsidó iskola.

Ágyú = békepolitika.

Ágy = jogi fogalom, mely a szerint a mint törvényes vagy törvénytelen, nagy befolyással van örökösödési rendszerünkre.

Álom = képviselőházi intermezzo, mely az embert Hermann Ottó hosszú beszédének kinos benyomásától jótékonyan megmenti.

Csakhogy fazekak nem voltak rajta.

S m ü t z e n d o r f: Látolsz Régi, látolsz, milyen jó, hogy fazekak helyett csak te voltad rajta.

Beer Dániel életfilozófiai tétélei a Beer Számikis fiához.

Djőjtí a herr van Bodl.

Kedves Zámileben! én nodjon szeretük tégedet, mikhar aljan szépen hollgatsz az enjém jó tonács; azért mandak neküd: sahase feledjél el, amit neküd én mandak. Mast is adok neküd az a jó tonács: hodj ha baldagság obajatsz a tied életben, ledjen neküd mindig tonácsadó a talmud, khebelbarát a gojimjölölet, mint vezércsillag mindenkhar rodjion előfíted a rebach.

Szeressél te, ha tégüdet a tolvajok látogatják, de nem hodj fíled vidjenek, hanem hodj neküd hozzanak valamit.

Nincs nodjobb öröm Zámileben, mint sak kholdúst látni, okhiket te thettél kholdusokká.

Mi esik az embernek furcsán?

Ha a vasuti kupé ablakát felébredéskor nyitva levőnek gondolván, fejét az üvegen keresztül üti!

Vasmegyei zsidó nagyságok.

VI.

Dr. Gyöngyösvideki.

Különösen nevezetes zsidó!

Midőn Bécsben az orvosi pályára készült, ugyanakkor a börze speculációt is tanulmányozta.

Egyik nap az egyetemen üldögélt, a másik nap pedig a börzianerek társaságában ögylegett.

Mire orvostudori oklevelet szerzett, pénzügyi tanulmányai val is készen volt; csakhogy ez utóbbiból jóval később vizsgázott.

Mint kész orvos és speculans zsidó Sábészhelyen telepedett le. Még ekkor Feigelstinktnek hívták. Megjelenése és föllépése után hamar nagy hírre vergődött és nagy keresletnek örvendett. E szerencsés helyzetben „péncz-magra“ könnyen tehetett szert, melynek segítségével — hogy pénzügyi tanulmányait is értékesíthesse — Sábészhelyen, többek közreműködésével, „leszámoló bankot“ alapított. Belevont minden pénzes embert, a kit csak lehetett, zsidót és gojt egyaránt.

Eleinte pénzügyi műveleteit fényes siker koronázta; ez elbizakodottá tette őt, és arra ösztönözte, hogy pénzügyi tudományából is vizsgát tegyen. Tett is; de elég szerencsétlenül, mert beittott a „Krach“ és a speculans, a börzén szenvedélylél és nagy vakmerőséggel játszó zsidó megbukott, magával rántván a leszámoló banknak sok ártatlan részvényesét is!

Az orvos urat a „krach“ minden vagyonától megfosztotta és arra kényszerítette, hogy ezután ne a bankhelyiségben, hanem a betegknél és a gyógyszerárban tegye meg naponként rendszer látogatásait.

A doktor ur engedett is az erőszaknak és miután levetkőzte a Feigelstinkt régi bankos nevét, új táblát akasztott ki lakására, melyen ez áll: „Dr. Gyöngyösvideki“.

A régi jeles orvos tehát a betegek vigaszára valahára visszakerült. — Visszatérte után is csak „e ch t“ zsidó maradt! Régi nevével zsidó természetét nem vetkőzte le!

Mert hát igaz, hogy orvosi kötelességeit manap pontosan teljesíti, amint csak azt egy zsidó orvos teljesítheti; de azért pénzügyi speculációival, — melylél pedig átkos zsidótermészetét lép-ten nyomon szerfölött kitünteti — még most sem hagyott föl.

Néhány év előtt a doktor ur két lánya egy időben lett menyasszony. Mindkettőt egy-egy nő divatárú kereskedő vette nőül, névszerint: Frühling és Rauber.

A két kereskedő közös bolthelyiségeiket még a házassági szerződés létrejötte előtt, különféle gyárakból hitelben beszerzett elegáns árucikkkel dusan felszerelték; a fizetésre nézve pedig azt az ígéretet tették a hitelező gyárosoknak, hogy nejeik negyven ezer forint menyasszonyi hozományát a házassági frigy megkötése után legott adósságaik törlesztésére forditandják.

A házassági frigy létrejött, a negyven ezer forint menyasszonyi hozomány címén Dr. Gyöngyösvideki ur által a közjegyző asztalára leolvastatott és a két vő úzletére jelzálogilag csakhamar rá is kebelzetetett.

Ennek megtörténte után az orvos ur a negyven ezer forintot vissza adta az illető óraságnak — akitől a pénzösszeget csak 1—2 órányi időtartamra vette kölcsön, — a két vőlegény pedig pénz nélkül vezette esküvőre menyasszonyát.

És így a megcsalattott gyárosok a fölmutatott hozományból ez ideig egy árva hatost sem kaphattak.

Ezen nyערemény óta évek múltak el. A két hatalmas zsidó befolyás alatt álló kereskedő, ipjok az orvos ur közreműködésével, minden goj kereskedőt, a ki csak velök versenyre kelt, vagy a ki az ő svindlervoltukat bezonyítani elég bátor volt, minden áron megbuktattak.

Végre pedig, miután sok gojt tönkre tettek, sok pénz zsebre raktak és mintegy százhuszezer forint adósságot csináltak, zsidó szokás szerint „c s ö d ö t“ mondtattak.

Ez eset Sábészhelyen és vidékén nagy fölünést keltett és még ma is nagy izgalomban tartja a közönséget, annál is inkább, mert jól tudják, hogy a hatalmas zsidó befolyás a két svindlert jelenlegi kelepczejéből ki fogja ragadni.

És mindez Dr. Gyöngyösvideki műve!

Ez is megérdemli ám, hogy talpaira minél előbb úti lapu köntések és úgy tolonczoltassék ki ősi hazájába, Palesztinába!

Judenfreud.

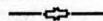
Simi monologjaiból.

Ozt mandják, hodj a váltó átka az emberiségnek, én meg azt mandak, hodj a sopa öröm; mert a goj akkor örüli mogát, mikor az enjém pénz külcson kapja, én meg mikor a váltó lejárta mogát.

*

Sokszor mandatták már neküm a gojok, hodj vidjazzak mogamra, mert megjárók edjszer az uzso-ráskodással; pedig jabb valna, ha ök vidjázának mogokra.

KRÓNIKA.

ÁPRILIS.

1-én. E napon a magyarhoni zsidók Deák Ferenczért isteni szolgálatot tartanak, mert az emancipációból várt eredményhez kötött reményekkel ugyan csak megjárták velünk az áprilist.

4-én. A pozsonyi zsidók husvéti ünneptük alkalmával kóser ludak helyett az idén fiatal libákat küldenek Bécsbe. A mint halljuk innét 3000 izraelita szépség pályázott e célra.

5-én. Lumpendorfer helybeli zsidó nyomdász a szedőket akként szerződött, hogy kosztot ád nekik, de enni nem.

6-án. Luxin Tobiás újonnan bejegyzett zsidó borkereskedő nagyszerű firmát pingáltatott, melynek belső oldalára előrelátásból felesége nevét is felirattá, hogy a kilitásba helyezett bukás esetén a táblát egyszerűen csak meg kelljen fordítani.

7-én. Smirkász Jónás vén óras a nála vásárlandó órákért 100 évi kezességét vállal; az óráknak csak az a bajuk, hogy naponkint 24 órát késnek.

8-án. Mezapotámiában egy régi kéziratot fedeztek fel, melyben az volt írva, hogy nem igaz, mintha Ninivében nem találtak volna igaz embereket, mert bizony volt ott egy becsületes zsidó — csakhogy az is hunczfut volt.

10-én. Bloek Móricz egy új zsidó szótárt állított egybe, melynek azonban az a nagy hiánya van, hogy ez a szó: „j e l e m“ kimaradt belőle.

11-én. Több magyarországi zsidó kiutazott Bukovinába, hogy magukat a csángók közé iratván, Magyarországon ingyen földeket kaphassanak.

12-én. Tekintettel arra, hogy Pesten van már rabbi seminárium — Csernátóni indítványára egy zsidó káptalan felállítását tervezik, hová minden valószínűség szerint Iránytalan Dánielt fogják püspökké kinevezni.

13-án. A zsidó ügyvédek elhatározták, hogy szombatban nem fognak feleket fogadni — hanem csak fogatni.

Zsidó ganef.

Ősi birtok ősi telek,
Hajh, de könnyen szereztelek.
Mig fáradt a buta paraszt,
Kinulláztam én addig azt.

Szólóm, földem, uri házom,
Benne könnyen elpipázom,
Büszkén adom a nagy urat
Nyáron süttetem a nyulat.

Bank, kaszinó, börze, lutri,
Könnyű nekem oda jutni.
Van pénz, hehe, mint a polyva,
Láda számra elpakolva.

Volt uraság a jobbágyon,
Ott fekszik a daróc ágyon,
A gazdaság fájhat neki,
Olyan sokszor emlegeti.

De emlegetheti nekem,
Mig oly szép lesz az életem:
Nem is hederítek rája,
Szenvedj, izzadj goj kutyája.

Brélti.

Levelezés.

Theins szerkesztő ör!

A mi kedves Pesther Lajdunkból olvastam, hogy a bukhovinai madjaraink már haza érkeztek és az ígéreth földjén le is települtek.

Azt is olvastam, hogy a madjar lapok szerkesztőségei utján a hazaérkező madjaraink javára nadj pénzösszeg djülte össze.

Már én is előkészhettem számukra egy darab 25 krajczárost, — ámbár a mi néphünk az adakozásra fölhiva nem lett, — de ozhán e pénzen az enyém feleség számomra bort hozathott és idj a pénzkihülés cmaradt, de minek is, hisz madjarjaink már udj is hazaérkeztek!

Sokkal funtosabb az a khérdés, hogy az ígéret földjén letelepített vadjontalan madjar népség a jövőben hodjan és miből fog élni?

Sokhat foglalkuztam ezen khérdésekkel, mig végre sikerült egy phumpás thervezem készítenem.

Thervemet ezennel khözlüm is a „Füstölő“-vel, mert hallomás szerint ez udj is mindig a zsidókh kitelepítésével foglalatoskodik.

Thervem ez: Miuthán a Bukovinából hazaérkezett és Phancsova vidékhen letelepített madjarok véleményem szerint zsidók nélkül nem boldogulhatnak, telepítsenek oda zsidókat is. Mióthán Rum vidékhen udj is annyi már a zsidó, hodjha khövet khutyára dobnak, még az is zsidóra esik; mivel e vidékhen annyi már a zsidó, hogy velük nyáron a száraz khánikulában sok helyen a Rábát is el lehetne rekheszteni khülthöztessenek el e vidékről, a mi néphünkől, édj-két családót. Én ajánlanám az élelmes Lebsinger családóth. Ebből ott minden khikheröl. A bajszatlan Simon Vetter, a millionár zsidó majd vesz phénzt és tisztsék 100% mellett a letelepülteknek böshégcsen khülesönöz elegendő phénzt, amibül azthán az államküncstárnak is lesz haszna; mert forgalomba jövi a zsidó phénz!

A bajszatlan Vetter, a khit itt láthogató zsidónak hívnak, majd gondosan fölügyel a letelepíthett madjarok gazdaságára. A kharcsu Számi az majd elkhereskedi therméseket.

A vérző fogu Lottikha majd a menyecskék és lányok khözt khez khereskhedést.

Én majd süthök nekikh khenyeret, khifit, zsümlyét, nyitok bor- és phálinkhamérest, én magam is jó borivó lévén, mikhént ezt a phofámon látható borvirágok is igazolhatják, majd meghanthitok tükhet az ivásra. Magammal viszem a Hadra

bandáját, hodj rendezhessek a beklüthözöttkeknel thánczmozlatságot.

A Lebsinger jerekhek lesznek a vedjes khereskhedök.

A savanyu Poitli meg a Botlik szedjék majd össze a rungoyth; és mióthán a letelepíttetek majd érdöt is khapnak, a Khobe zsidó lehet majd gubacschereskhedü.

A geiczi Unger jó lesz khütség bírónak és khürjedzőnek. Uri magam, akhi nemcsak phék, de sakter és okleveletlen thanító is vadjok, majd a jerekheket is mindenre meghthanitok.

Annji embernek orvos is csak küll, ilyenül ajánlanám a Rozenthal orvos urat, a ki udjan a zsidóságból már kikheresztelkhedett, de azért még mindig a miennkek thartjuk.

Paraszt szekhéren utazni udj sem szeret, a bajszatlan Simon lekthikáján majd csak elkhuszikázhat a pátienssekhez.

Igy aztán a Bulkhovinából beklüthözött madjarok ígéreth földje az élelmes zsidó nép befolyása mellett valóságos Eldorado lesz.

Thervemet ajánlom khözlés, megheszélés és elfogadásra a thekintetes szerkesztőségnek.

Az eredmény publikálásáig maradok ergebnster Diener

Ny a k i g h a s D a l f i,
khaini pék és sakter.

Ulpianus Iczig, jogász és Aesculapius Pinkász, orvosnövendék discursusai.

Ulp. I.: Cshok azt olvassa az ember mindenfelé az ojschákokban: „A bot az iskolában“. Millen nadjszerő is, hodj az enjim táti a puljelár segítségével átsosztatta engüm a maturán, mert thodok, hodj a táti hiába megvan edj nadj disznókereskedü és szeszgyártolajdonos mégis jakran kéntelenek lennének khiszalgaltatni rajtam az igazság.

A e s c. P.: De szomár vadjol the mogadat, khedves borátom. Már megengeded mogodnak a titolos Hisz itt az oniversitáson is csaköj járja a botbüntetés, mint akár melljik iskolában jární fogná. Nem szabadoldat the mog atól mogadat az oniversitáson sem. És pedig mindig saját mogad szalgáltatod khi mogadnak a botbüntetés, mikhar titokban olvasol az elüadás alatt a „Füstölő“, amellj a zsidók küzött rendre járja ottand.

